

ZTRACENÉ OVEČCE

Kázání ze soboty 25.2.2017 – br. David Čančík

- Na konci roku 2015 byl každý 384 člověk na světě člen CASD a toto číslo se stále zlepšuje v náš prospěch. Na světě bylo tedy na konci roku 2015 celkem 19 126 438 adventistů.
 - Z toho 0,94 % tvoří naše divize (EUD)
 - Nebo chcete-li 0,017 % ČS
- Misijní aktivity církve a jednotlivých sborů přivádí každých 25 vteřin jednoho člověka ke křtu.
 - V EUD to je každé 2:05 hodiny a v ČS je to každých 6 dní.
- Světová církev zaznamenává růst 3,5% – za rok 2015 to znamená nárůst o 647,5 tisíce členů
 - V EUD jsme rostli o 0,21%, v ČSU o 0,5% a v ČS jsme měli záporný růst 0,06%
- Jen za rok 2015 vzniklo 2 742 nových sborů.
- Církev má 62 nakladatelství, 175 nemocnic a sanatorií, 169 domovů pro seniory, nebo pro nezaopatřené děti.
- V oblasti médií to je 853 rádiových stanic, 441 televizních stanic, 166 mediálních center.
- Školství – 5 332 ZŠ, 2 296 SŠ, 49 učilišť a 115 VŠ, které dohromady vzdělávají více než 1 860 000 studentů.

Ve výčtu úspěchů církve bych mohl pokračovat ještě dlouho. Jen zpráva GK za rok 2015 má 102 stran.

Mnoho z výše popsaných dat jsou určitě důvodem k radosti a vděčnosti. A není mým záměrem nám ji nyní sebrat. Chci s Vámi však otevřít evangelijní zprávu, ve které nacházíme JK, který církevní představitele své doby upozorňuje na daleko větší zdroj radosti, než jsou výše popsané úspěchy církve.

Lukáš 15,7 „Pravím vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.“

Verš, který jsem právě četl je součástí podobenství o ztracené ovci. 15. kapitola Lukáše obsahuje celkem 3 podobenství, která spolu úzce souvisí. Je to podobenství o ztracené ovci, ztracené minci a marnotratném synu.

Pokusil jsem se na zmíněné statistiky podívat z tohoto úhlu pohledu a chci Vám představit ještě jiná čísla.

V roce 2015 opustilo církev 536 713 členů (o rok dříve to bylo 763 037 členů) To je více, než 10x více, než kolik adventistů za rok zemře.

- Jestliže 19 126 438 členů církve budeme považovat za 100 ovcí, pak v roce 2015 se

z církve ztratilo 2,8 ovce.

- Z pohledu EUD to je 0,91 ovce a v ČSU je to právě ona 1,04 ovce. V ČS se pak jednalo o 0,74 ovce.

Lukáš 15,1-7 „Do jeho blízkosti přicházeli samí celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a zákoníci mezi sebou reptali: "On přijímá hříšníky a jí s nimi!" Pověděl jim toto podobenství: "Má-li někdo z vás sto ovcí a ztratí jednu z nich, což nenechá těch devadesát devět na pustém místě a nejde za tou, která se ztratila, dokud ji nenalezne? Když ji nalezne, vezme si ji s radostí na ramena, a když přijde domů, svolá své přátele a sousedy a řekne jim: 'Radujte se se mnou, protože jsem našel ovci, která se mi ztratila.' Pravím vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.“

Stejně podobenství, byť trochu stručněji, zaznamenává i Matouš. Zajímavým rozdílem těchto dvou zápisů je pohled na to, kdo je za to, co se stalo, zodpovědný. Matouš říká, že jedna z ovcí zabloudila, Lukáš ústy pastýře říká, že jednu ovci ztratil. Matoušův přístup nám je často bližší. Také neříkám „nestihl jsem vlak“, ale spíš „ujel mi vlak“ (to on za to může, že přijdu pozdě).

Dále Matouš ovce ponechává na horách a Lukáš na pustém místě, což v kontextu Izraele vyjde na stejno.

Lukáš se podrobněji věnuje popisu záchranné akce i tomu co bude následovat. Ovci hledá, a když jí najde, raduje se. Všimněte si, nevyčítá, nepoučuje, nemračí se. Pak ji bere na ramena. Ovce je možná zmatená, neumí si sama pomoci. Pastýř nekončí tím, že ji našel a dál už je to na ní, ani ji nežene domů, ale nese jí. Stojí ho to určitě nemálo sil. Doma pak svolá sousedy a přátele, aby se s nimi radoval. Tedy nesvolá členské, aby ovci dali do kázně. Neraduje se jen sám, ale se všemi přáteli.

Když čtu toto podobenství samostatně, mám tendenci roli hlavní postavy vidět buď v pastýři, nebo eventuálně v té ztracené ovci. První dva verše 15 kapitoly ev. Lukáše a kontext dalších dvou podobenství však naznačuje, že hlavní postavou je někdo jiný. Ten, kdo stojí vně tohoto vyprávění.

Když vedle sebe postavíme tato tři podobenství, pak můžeme vysledovat různé důvody ke ztracenosti.

Marnotratný syn je zodpovědný za to jak dopadl. Bylo to jeho rozhodnutí, jeho iniciativa. Vedle toho ztracená ovce, mohla pouze zabloudit, zapomenout se někde, přestat se soustředit na stádo. Vůbec nemusela mít v úmyslu stádo opustit. A ztracený peníz za to už vůbec nemůže.

Ve všech třech podobenstvích najdeme stejnou strukturu: ztráta/záchranná akce/oslava

Při letmém čtení prvního podobenství člověk vůbec nemusí postřehnout ostrý kontrast mezi radujícími se sousedy a přáteli pastýře, který našel ztracenou ovci a reptajícími a mračícími se farizeji, tedy Ježíšovými posluchači. Třetí podobenství už však obsahuje i jednu mračící se a reptající tvář. Je jím starší bratr. Starší bratr je naštvaný, protože se podle něj děje zjevná nespravedlnost. On, který se z velké míry zasloužil na úspěchu rodinné farmy, je zdánlivě méně oceněn, než ten, který rodinnou firmu vytuneloval (tedy snížil její jmění), které následně prohýřil a utratil. „On na našich skvělých statistikách nenese žádný podíl. A nebyť jeho, byli bychom na tom ještě lépe.“ Možná bychom na jeho místě také reptali.

Díváme-li se na farizee a zákoníky optikou těchto tří podobností, vyní velmi absurdně to, že oni reptají. Je přece mnohem logičtější a přirozenější se radovat, tak jako přátelé, sousedé pastýře, kamarádky ženy a celý otcovský dům.

Ježíšův pohled na ztracené není pohledem odsouzení, pohrdání ani výčitek. Pro Ježíše jsou ztracení jednoznačně výzvou k akci, k hledání, a když je nalezne, je to důvod ke sdílení radosti pro všechny.

Nádherně je to vidět v případě návratu staršího syna z pole. Zatímco z domu je slyšet hudba a zpěv. (řecké slovo, které se překládá slovem hudba je – συμφωνίας (symfonia)) Což by se také dalo přeložit jako souzvuk, harmonie. Tedy doma zavládla harmonie a on do ní chce vnést disharmonii (nesoulad).

A ještě jeden prvek lze z tohoto návratu vysledovat. Zdá se, že starší bratr zatím neví, že se jeho mladší bratr vrátil. Nezná důvod radosti a veselí. A přesto se na radující se otcovský dům dívá s podezřením. Jako by radost k nám zodpovědným ani nepatřila.

Dovolím si ještě jednou se vrátit ke statistikám. Z již vyřčených čísel vyplývá, že v roce 2015 opustilo ČS 24 členů, tedy 0,75 ovce z našeho stáda. Možná si v duchu říkáte, to není zas tak mnoho $\frac{3}{4}$ ovce. Když však vezmu do ruky statistiku, kterou vyplňují sbory ČS vždy na konci 1Q, pak vidím daleko jiný obraz našeho stáda. V loňském roce se z 3 243 členů našeho sdružení, pravidelně účastnilo bohoslužeb pouze 1 607 z nich (tedy 49,86%). To máme 50 ovcí. Možná, že neodešli s takovou rozhodností jako marnotratný syn, ale třeba se jen zatoulali, nebo někde leží ztraceni a zapomenuti. Součet těch, kteří v našich sborech chybí je 50 ovcí z členské základny, a 43 ovcí ze sta jehňat (dětí a mládeže).

U ovcí byla ztráta 1:99 a stála pastýři za hledání, u peněz šlo o 10% a otec ztratil jednoho z dvou synů, které měl. A to je náš případ. Bratři a sestry, mladší syn se ztratil. Dobrá zpráva je, že otec ho nepřestává hledat, běží mu naproti, chce mu dát nové šaty a chystá oslavu. Třetí podobnost je bez konce. Nevíme, zda starší syn přijal svého bratra zpět, nebo zůstal venku.

Kde budeš ty?

Amen